

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี The Results of Learning Experience Using Thai Folk Gameto Develop Social Skills for Preschool Children in Kindergarten at First Level, Age Between 4-5 Years

ทิววรรณ อุตธา*¹Tippawan Autta*¹

tippawan752726@gmail.com*

ส่งบทความ 5 ตุลาคม 2561 แก้ไขบทความ 12 พฤศจิกายน 2561 ตอบรับตีพิมพ์ 14 พฤศจิกายน 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการมีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 27 คน ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 15 แผน มีคุณภาพโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.40-5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 คู่มือการเล่นเกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 เกม มีคุณภาพโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.40-5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 แบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.48-0.77 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.26-0.58 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.74/87.59 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี เท่ากับ 0.6902 หมายความว่า เด็กมีความก้าวหน้าของ

¹ ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ

¹ Professional Level Teachers . Municipal School 1 Wat Thep Mongkhon, Mueang Amnat Charoen District Amnat Charoen Province

ทักษะทางสังคม เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.02

3. ผลการเปรียบเทียบการมีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้คะแนนสูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: เกม, การเล่นเกมพื้นบ้าน

Abstract

The purposes of this research were 1) to find the effectiveness of the learning experience by Thai folk game to develop social skills for preschool children in Kindergarten at first level, age between 4-5 years, with a required efficiencies of 80/80 2) to study the effectiveness index of learning experience using Thai folk game to develop social skills for preschool children in Kindergarten at first level, age between 4-5 years and 3) to compare social skills before and after learning experiences by Thai folk game to develop social skills for preschool children in Kindergarten at first level, age between 4-5 years. The samples used in this study were boys and girls age between 4-5 years who were studying early Kindergarten at room 1/2 from Municipality School 1, Wat Thep Mongkol, Amphoe Mueang Amnat Charoen, Amnat Charoen Province which were composed of 27 students, in the second semester of academic year of 2015, and obtained using the cluster random sampling technique. The instruments used for the study comprised of: 1) 15 learning experience plans: the average quality is 4.40-5.00 and the average was 4.71. 2) 15 sets of the Thai folk games: the average quality is 4.40-5.00 and the average was 4.68. and 3) 20 items social skills behavior test: difficulty (p) between 0.48-0.77, the discriminative power (B) is between 0.26-0.58 and the reliability value is 0.93.

The research findings were as follows:

1. The efficiency of learning experience based by Thai folk game to develop social skills for preschool children in Kindergarten at first level, age between 4-5 years had efficiencies of 90.74/87.59, which was higher than the criterion set of 80/80.

2. The Effectiveness index of encouraging social skills development of Thai folk game to develop social skills for preschool children in Kindergarten at first level, age between 4-5 years was 0.6902 which meant that the student's learning achievement increased 69.02 percentages.

3. Comparison the experience had social skills of using Thai folk game to develop social skills for young children the first year of kindergarten, age between 4-5 year before and after the experience. Found that after higher than the previous level of statistical significance .05.

Keywords : Thai folk, game

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง เป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม และเป็นมนุษยชาติ เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศอนาคตของประเทศชาติ จึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก เด็กที่มีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจมีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านที่เหมาะสมกับวัย ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและจริยธรรมจะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ การวางรากฐานชีวิตที่ดีแก่เด็กปฐมวัยจึงเป็นความจำเป็น เด็กวัยนี้ในช่วงวัยสำคัญและจำเป็นที่สุดของการพัฒนาสมอง คือ ช่วงเวลา 5 ปี แรกของชีวิต เพราะถือว่าเป็นช่วงวัยที่มีอัตราพัฒนาการสูงสุด เป็นจังหวะของการวางรากฐานการพัฒนาคความเจริญเติบโตในทุกด้าน เด็กจึงควรได้รับการเลี้ยงดูที่ดี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546) และสร้างเสริมเด็กให้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ด้วยการเรียนรู้ที่ถูกต้องชัดเจน (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2552) จึงยึดหลักการจัดการศึกษาที่มีการสร้างหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์เดิมที่เด็กมีอยู่ และประสบการณ์ใหม่ที่เด็กได้รับต้องมีความหมายกับตัวเด็ก ตามแนวคิดของทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ มีการจัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านการเล่น โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าตามความสนใจและความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องเหมาะสมกับวัยและความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยหลักสูตรในระดับปฐมวัยของสถานศึกษาแต่ละสถานศึกษาจัดทำขึ้นและกำหนดใช้ในสถานศึกษาของตนเอง เป็นการจัดการศึกษาที่ตรงกับความต้องการกับชุมชนและความต้องการของเด็ก (สิริมาภิญาญอนันตพงษ์, 2553) ดังนั้นการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยจึงควรยึดหลักพัฒนาการและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กในแต่ละวัยเป็นสำคัญ มีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพของเด็กที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ผ่านการเล่นเกิดความฉลาดทางอารมณ์ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการคิดและการแก้ปัญหาได้

เหมาะสมกับวัยทักษะสังคมจึงเป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่น ๆ แนวทางสร้างและพัฒนาเด็กให้มีทักษะทางสังคมต้องเริ่มตั้งแต่เยาว์วัย (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2556) เพื่อให้ทุกคนซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้ที่มีพัฒนาการทางสังคมดีจะมีสัมพันธที่ดีต่อผู้อื่น เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเช่นเดียวกับตนเอง กระบวนการพัฒนาทางสังคมของเด็กปฐมวัย เริ่มต้นจากบรรยากาศของการเลี้ยงดู การชี้แนะของพ่อแม่และสมาชิกครอบครัว จากสัมผัสแห่งความพอใจหรือความไม่พอใจ พัฒนาการทางสังคมแรกของเด็กคือมองแล้วหันตามเสียงประกอบท่าทางที่แสดงความรู้สึกและการรับรู้เมื่อเด็กโตขึ้น เด็กจะเรียนรู้วัฒนธรรมที่ตนมีส่วนร่วม ความรู้สึกของผู้เกี่ยวข้องและจากปฏิสัมพันธ์กับบุคคลแวดล้อมเพื่อการปรับตัวทางสังคมประสบการณ์ในวัยเด็กมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยผ่านการเล่น

แนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมในเด็กมีหลากหลายรูปแบบซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงวัยและลักษณะเฉพาะของกลุ่มบุคคล หน่วยงาน/บุคคล ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาบริบทและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ กิจกรรมการเล่นเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยเสริมสร้างให้เด็กได้พัฒนาความสัมพันธ์กับสังคม และทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคมเรียนรู้ โดยการละเล่นพื้นบ้านของไทย เป็นกิจกรรมการเล่นในเวลาว่างที่เน้นความสนุกสนาน และผ่อนคลาย และเล่นสืบทอดต่อกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้รวมถึงการแสดงที่มีทั้งบทร้อง บทรำ ประกอบกันเป็นประเพณีนิยมในท้องถิ่นด้วยมีผลดีต่อพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้การละเล่นพื้นบ้านของไทยยังเป็นกิจกรรมกลุ่มที่สนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัวจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ทางสังคม เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา และค้นพบด้วยตนเอง เด็กมีโอกาสเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ใช้ประสาทสัมผัสและการรับรู้ ผ่อนคลายอารมณ์ และแสดงออกถึงตนเอง และยังส่งผลให้ผู้เล่นได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม รู้จักเคารพกฎกติกา รู้จักการปรับตัวเข้ากับกลุ่ม รู้จักการรอคอย กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง กล้า

แสดงออก มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นส่งเสริมความรู้สึกที่ดีต่อตนเองรู้บทบาทหน้าที่ของตนและผู้อื่น (อังศุธร อังคนิต, 2556) ซึ่งสอดคล้องกับ สุปราณี แก้วขุมเหล็ก (2559) ที่กล่าวว่า การละเล่นพื้นบ้านของไทยเป็นอีกกิจกรรมการเล่นที่ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน ช่วยส่งเสริมพัฒนาการ ด้านต่าง ๆ แบบองค์รวมถึงแม้จะเป็นการแข่งขันและหาทางเอาชนะด้วยกฎเกณฑ์ที่แน่นอนแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงกฎอยู่เสมอตามความเหมาะสมของการละเล่น เพราะเด็กในวัยนี้ยังมีความคิดเกี่ยวกับการละเล่นในลักษณะเฉพาะตัวแต่ละคนแตกต่างกันไป และการละเล่นที่เด็กคิดขึ้นนั้นยังมีการเลียนแบบผู้ใหญ่หรือผู้อื่นอยู่ กฎกติกาอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ การละเล่นของเด็กไทยในปัจจุบันเด็กผู้หญิงเล่นตุ๊กตากระดาด ขูดขายของเป็นพลาสติกเลียนแบบของจริง เด็กผู้ชายเล่นปืน จรวด เกมกด และเครื่องเล่นต่าง ๆ ซึ่งมีขายมากมาย มีการละเล่นหลายชนิดที่นิยมเล่นทั้งในเด็กหญิง และเด็กชาย นอกจากนี้ยังเล่นตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ดังนั้นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยสมัยก่อน จึงค่อย ๆ เลือนลางหายไปทีละน้อย จนเกือบจะสูญหายไปหมดแล้ว เช่น กากฟักไข่ ตี ลูกินหวาง ซ่อนหา มอญซ่อนผ้า รีรีข้าวสาร ซึ่งคนไทยในอดีตจะมองการละเล่นของเด็กไทยไปในแง่ของจิตวิทยา โดยใช้การตีความหมายของการแสดงออกของเด็กไปในเชิงทำนายอนาคต การละเล่นพื้นบ้านของไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของไทยที่มีศิลปะทั้งในด้านท่าทางการเคลื่อนไหว วิธีการรูปแบบขั้นเชิง การใช้ภาษา อารมณ์ สนุกสนาน และมีความรักใคร่กลมเกลียวกันฉันท์พี่น้อง รูปแบบการละเล่นพื้นบ้านของไทยอาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะของท้องถิ่นและประเพณีสมควรถิ่นที่จะนำมาให้เยาวชนทั้งหลายได้ศึกษาเพื่อสามารถดำรงรักษาการละเล่นพื้นบ้านของไทยไว้สืบต่อไป

การจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย ของโรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร ปีการศึกษา 2558 อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ ที่ผ่านมา พบว่า ผลการประเมินพัฒนาทักษะของเด็กปฐมวัยในปีการศึกษา 2555-2557 เด็กไม่สามารถพัฒนาทักษะได้ครบทุกด้าน ดังนั้นด้านร่างกายอยู่ในระดับดี ด้านสติปัญญาอยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านสังคมอยู่ในระดับปรับปรุง จะเห็นว่าเด็กปฐมวัยของโรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร ปีการศึกษา 2558 อำเภอเมืองอำนาจเจริญ

จังหวัดอำนาจเจริญ มีปัญหาด้านทักษะทางสังคม สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการเลี้ยงดูของครอบครัวที่สภาพครอบครัวที่มีฐานะแตกต่างกัน จึงส่งผลให้เด็กมีผลการพัฒนาทักษะทางสังคมอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนา (โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร, 2557) ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในระดับปฐมวัยจึงเห็นความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวสนใจที่จะศึกษาว่าในการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทยน่าจะสามารถทำให้เด็กเกิดความรู้ ตลอดจนมีการพัฒนาด้านสติปัญญาและทักษะทางสังคมได้อย่างง่าย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครู ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่จะสามารถพัฒนาด้านสติปัญญา ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางสังคม ทำให้เด็กสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้เด็กได้รับการซึมซับวัฒนธรรมที่สืบทอดมาในวิถีชีวิตของคนไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้อีกทางหนึ่งด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี
3. เพื่อเปรียบเทียบการมีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ เด็กชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร สังกัดเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 3 ห้องเรียน มีเด็กทั้งหมด 90 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 27 คน ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ทั้งนี้เนื่องจากเด็กแต่ละห้องมีลักษณะคล้าย ๆ กัน เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยในการเรียนรู้ จำนวน 15 เกม

3. ระยะเวลาที่ศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน-29 ธันวาคม 2558 รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 15 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที

4. ตัวแปรที่วิจัย

4.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย

4.2 ตัวแปรตาม คือ

1) ทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1) ความร่วมมือ
- 1.2) ความเห็นอกเห็นใจ
- 1.3) การช่วยเหลือและแบ่งปัน
- 1.4) การเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี (One Group Pretest - Post-test Design)

2. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา ประกอบด้วย

2.1.1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง

4-5 ปี จำนวน 15 แผน ระยะเวลา 6 สัปดาห์ ครั้งละ 45 นาที

1) กำหนดขั้นตอนการเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยอยู่ในการจัดประสบการณ์ กิจกรรมกลางแจ้ง 5 ชั้น ได้แก่

- 1.1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- 1.2) ชื่นสอนและสาธิต
- 1.3) ชื่นปฏิบัติ
- 1.4) ชื่นประเมินพฤติกรรมการณ์

ทักษะทางสังคม

1.5) ชื่นสรุป

2) สร้างแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ แล้วหาคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และแบบประเมินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยศึกษาหลักการสร้างแบบประเมินจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินคุณภาพ ดังต่อไปนี้

- 2.1) ด้านสาระสำคัญ
- 2.2) ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
- 2.3) ด้านสาระการเรียนรู้
- 2.4) ด้านการดำเนินการจัด

ประสบการณ์

2.5) ด้านการวัด/ประเมินผล

3) นำผลการประเมินแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มาวิเคราะห์ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ถึง 5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติม คือ เวลาที่ให้เด็กปฏิบัติน้อยไป ผู้วิจัยจึงได้ปรับเวลาเพิ่มขึ้นจากเดิม 20 นาที เป็น 25 นาที โดยลดเวลาในขั้นสอนและสาธิตจากเดิม 15 นาทีลงเป็นเหลือ 10 นาที

4) จัดพิมพ์ แล้วนำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ไปใช้ร่วมกับคู่มือการเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 เกมกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.1.2 คู่มือการเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้น

อนุบาลปีที่ 1 จำนวน 15 เกม

1) ผู้วิจัยแบ่งเป็น 6 หน่วย ได้เกมการ
เล่นพื้นบ้านของไทย 15 เกม คือ

1.1) หน่วย ไม้ดอกไม้ประดับ ใช้กับ
เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย 3 เกม ได้แก่ เกมคู่แฝด เกม
เก้าอี้ดนตรี และเกมแมงมุม

1.2) หน่วย ดิน หิน หวาย ใช้กับเกม
การเล่นพื้นบ้านของไทย 3 เกม ได้แก่ เกมนั่งส่งของข้าม
ภูเขา เกมขี่ม้าก้านกล้วย และเกมรื้อข้าวสาร

1.3) หน่วย อากาศ ใช้กับเกมการเล่น
พื้นบ้านของไทย 2 เกม ได้แก่ เกมมอญซ่อนผ้าและเกม
งูกินหาง

1.4) หน่วย น้ำ ใช้กับเกมการเล่น
พื้นบ้านของไทย 3 เกม ได้แก่ เกมอีดัก เกมน้ำขึ้น- น้ำลง
และเกมวิ่งเปรี๊ยะ

1.5) หน่วย ฤดูร้อนแสนสนุก ใช้กับ
เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย 3 เกม ได้แก่ เกมเก้าอี้วิเศษ
เกมสาลิก้าป้อนเหยื่อ และเกมวิ่งผลัดเก็บของ

1.6) หน่วย ฝนจำ ใช้กับเกมการเล่น
พื้นบ้านของไทย 1 เกม ได้แก่ เกมลิงชิงบอล

2) สร้างคู่มือที่มีความเหมาะสม ให้
สอดคล้องสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการสร้าง
แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยมีกฎ กติกาการเล่น
เกมที่ชัดเจน มีอุปกรณ์ในการเล่นเพียงพอ ง่าย
สะดวก และปลอดภัย เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจการเล่น
เกิดสนุกสนานเพลิดเพลิน รู้สึกผ่อนคลาย และเกิดทักษะ
ทางสังคมที่ดีได้

3) นำคู่มือเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินอีก
ครั้ง ใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของ
Likert เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
(บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ผลการประเมินมีคะแนนเฉลี่ย
เท่ากับ 4.40 ถึง 5.00 และโดยรวมนี้อาจเฉลี่ยเท่ากับ 4.68
หมายความว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดย
ผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ ปรับปรุงวิธีการเล่น
ให้ละเอียดขึ้น เพื่อให้เด็กเข้าใจได้ง่ายขึ้น

4) ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการเล่นเกมการ
เล่นพื้นบ้านของไทย ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะ
จากผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับรายละเอียดของวิธีการเล่นให้
เข้าใจง่ายขึ้นและเพิ่มรายละเอียดให้ชัดเจนขึ้น

5) นำไปทดลองใช้ร่วมกับแผนการจัด
ประสบการณ์ที่สร้างขึ้น ทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ได้
ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 66.11/65.00การทดลองแบบ
กลุ่มย่อยได้ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.33/80.50

6) ปรับปรุงแก้ไขหลังทดลองใช้แล้วนำ
คู่มือการเล่นเกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนา
ทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ไปใช้
ประกอบกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกม
การเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม
สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี
กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบวัดพฤติกรรมที่มีทักษะทาง
สังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ
20 คะแนน

1) สร้างแบบวัดพฤติกรรมที่มีทักษะ
ทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีจำนวน
30 ข้อ

2) นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมิน
โดยใช้เกณฑ์เดียวกันกับการประเมินแผนการจัด
ประสบการณ์การเรียนรู้ผลการประเมินจากทั้ง 5 ท่าน มี
คะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.65 หมายความว่า มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะ
เพิ่มเติม คือ ความสัมพันธ์ของข้อคำถามกับภาพ

3) นำแบบวัดไปทดลองใช้กับเด็กที่เคย
เรียนเรื่องนี้มาก่อน คือ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/1
โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล อำเภอเมืองอำนาจเจริญ
จังหวัดอำนาจเจริญ และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน
ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.48-0.77
ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.26-0.58 (บุญชม ศรี
สะอาด, 2556) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด
พฤติกรรมที่มีทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัยชั้น
อนุบาลปีที่ 1 ทั้งฉบับ ตามวิธีของ Lovett ซึ่งจากการ
วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดพฤติกรรมที่มีทักษะ
ทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ทั้งหมด
เท่ากับ 0.93 โดยตัดข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ออก แล้วมา
พิจารณาคัดเลือก จำนวน 20 ข้อ เฉพาะข้อที่มีค่าความยาก
ง่ายระหว่าง 0.48-0.77 ค่าอำนาจจำแนก 0.26-0.58

4) จัดพิมพ์เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม ด้วยแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีลักษณะเชิงรูปภาพเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 27 คน เป็นการเก็บคะแนนก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ในวันที่ 20 พฤศจิกายน 2558 ตรวจเก็บคะแนนไว้

2. ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 15 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างกับกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร อำเภอเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 27 คน ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ได้ทำการสังเกตพฤติกรรมเด็กโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประเมินพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมของเด็กเป็นรายบุคคล ประกอบด้วยพฤติกรรม 4 ด้าน คือ 1) ความร่วมมือ 2) ความเห็นอกเห็นใจ 3) การช่วยเหลือและแบ่งปัน และ 4) การเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น เริ่มตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2558 ถึงวันที่ 28 ธันวาคม 2558 รวมเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ดำเนินการวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม ด้วยแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีลักษณะเชิงรูปภาพเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ ในวันที่ 29 ธันวาคม 2558 แล้วบันทึก

คะแนน

4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อเกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปี โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร จังหวัดอำนาจเจริญ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5. ทำการรายงานผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร จังหวัดอำนาจเจริญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โดยใช้มาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน หลังจากการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ถึง 5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2. หาคุณภาพของคู่มือการเล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้มาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน หลังจากการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ถึง 5.00 และโดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68

3. หาคุณภาพของแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC จากการพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.65 หมายความว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.48-0.77 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จากการทดลองกับเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.26-0.58 และหาค่าความเชื่อมั่น (rcc) ของแบบวัด

พฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยใช้วิธีการของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) จากการทดลองกับเด็กที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน จากแบบวัดที่คัดเลือกแล้ว เท่ากับ 0.93

4. หาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 15 เกม ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โดยการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ผลการวิจัย

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับ

เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมณเฑียร จังหวัดอำนาจเจริญ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (E_1/E_2)

การประเมินประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 27 คน โดยใช้คะแนนเด็กที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคมหลังการเล่นเกมรวมกันทั้ง 15 เกมระหว่างการจัดประสบการณ์ (E_1) และแบบวัดพฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 หลังการจัดประสบการณ์ครบทั้ง 15 เกม (E_2) ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ในการหาประสิทธิภาพได้ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2)

จำนวนเด็ก	คะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคม หลังการเล่นเกมรวมกันทั้ง 15 เกม เกมละ 60 คะแนน คะแนนเต็ม 900 คะแนน (E_1)		คะแนนจากทำแบบวัดพฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 คะแนนเต็ม 20 คะแนน (E_2)	
	คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้	คิดเป็นร้อยละ
27	22,050	90.74	473	87.59

จากตารางที่ 1 พบว่า เด็กมีทักษะทางสังคมระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ทั้ง 15 เกม มีคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้ 22,050 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.74 และทำแบบวัดพฤติกรรมการณ์มีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ มีคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้ 473 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.59 มีประสิทธิภาพเท่ากับ (E_1/E_2) 90.74/87.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น จะให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ทำให้เด็กมีทักษะทางสังคมได้ดียิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี

การประเมินประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โดยใช้ผลการวัดการมีทักษะทางสังคมด้วยแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ ทำการวัดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ครบทั้ง 15 เกม

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ปรากฏผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} &= \frac{\text{ผลรวมคะแนนหลังเรียนของทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}} \\ &= \frac{457 - 272}{(27 \times 20) - 2725} \\ &= 0.6902 \end{aligned}$$

ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี เท่ากับ 0.6902 หมายความว่า เด็กมีความก้าวหน้าของทักษะทางสังคม เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.02

3. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบเปรียบเทียบการมีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี

การประเมินคะแนนเฉลี่ยของการวัดก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ชุดเดียวกัน ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบการแจกแจงปกติ (Test Normality) ด้วย Parametric Test ของคะแนนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้แบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1

	Tests of Normality					
	Kolmogorov-Smirnov ^a			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
ก่อนเรียน	.167	27	.052	.939	27	.116
หลังเรียน	.159	27	.079	.947	27	.180

a. Lilliefors Significance Correction

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่า Sig (Significance) ของ Kolmogorov-Smirnov = .052 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (= .05) เป็นการแจกแจงแบบปกติ ถ้าพิจารณาจากจุดบนกราฟไม่ค่อยเบนจากเส้น และคะแนนหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีค่า Sig (Significance) ของ Kolmogorov-Smirnov = .079 ในขณะที่ Shapiro-Wilk = .180 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ (= .05) เป็นการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งถ้าพิจารณาจากจุดบนกราฟไม่ค่อยเบนออกจากเส้น คะแนนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีการแจกแจงปกติที่ระดับ

นัยสำคัญ .05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบสถิติใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อให้ทราบค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการมีทักษะทางสังคมก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี

จำนวน	ค่าเฉลี่ยของแบบวัดพฤติกรรม การมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็ก ปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1		ความแตกต่าง ก่อนและหลัง การจัดประสบการณ์ การเรียนรู้		t-test	ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ 0.05
	ก่อนเรียน (20 คะแนน)	หลังเรียน (20 คะแนน)	ΣD	ΣD^2		
27	10.74 (53.70%)	17.52 (87.59%)	183	1,305	15.12*	1.705

*ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคม สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวัดก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.74 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 53.70 ผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.52 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.59 (ตารางภาคผนวกที่ 10 หน้า 148-149) แสดงให้เห็นว่าผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบผลการมีทักษะทางสังคม โดยใช้ค่าที (t-test)จากการแทนค่าในสูตร คือ 15.12 ซึ่งสูงกว่า 1.705 จากตารางค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กมีทักษะทางสังคมสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล จังหวัดอำนาจเจริญ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี มีคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้ 22,050 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.74 และทำแบบวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ มีคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดที่ได้ 473 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.59 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.74/87.59 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของ

ไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังนั้น จะให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ทำให้เด็กมีทักษะทางสังคมได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เป็นกิจกรรมที่เด็กเล่นแล้วเกิดความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน เสริมสร้างพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ เด็กได้รู้จักสังเกต ใช้ไหวพริบในการเล่น สิ่งสำคัญของเกมการเล่นพื้นบ้านของไทย คือ การส่งเสริมให้เด็กมีทักษะทางสังคมด้านความร่วมมือ ทำให้เด็กปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น สามารถร่วมจัดเตรียมอุปกรณ์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ใช้วาจาสุภาพขณะเล่น เล่นร่วมกับเพื่อนจนจบกิจกรรมได้ ด้านความเห็นอกเห็นใจ เด็กได้กล่าวคำยกย่องชมเชยเพื่อนเมื่อเพื่อนชนะ การเล่นเกมรู้จักปล่อยมือเพื่อนเมื่อเพื่อนแพ้การเล่น เกม ประบมี

แสดงความยินดีกับเพื่อนที่ชนะการเล่นเกมน มีความเกรงใจ ไม่รบกวนเพื่อนที่กำลังเล่นเกม ให้อภัยเมื่อเพื่อนในทีมทำผิดพลาด ด้านการช่วยเหลือและแบ่งปัน ทำให้เด็กรู้จักพูดอธิบายวิธีการเล่นให้เพื่อนคนอื่นเข้าใจ ชวนเพื่อนมาเล่นด้วยกันได้ เมื่อเพื่อนได้รับบาดเจ็บในขณะที่เล่นสามารถดูแลเพื่อนได้ ช่วยหยิบยื่นอุปกรณ์ในการเล่นให้เพื่อนได้ ช่วยเก็บอุปกรณ์การเล่นเมื่อสิ้นสุดการเล่นได้ ด้านการเล่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่น เด็กไม่แย่งของเล่นเพื่อน ไม่ทะเลาะกับเพื่อน ไม่รังแกหรือตีเพื่อนในขณะที่เล่นด้วยกัน ไม่ทำลายของเล่นของเพื่อน นอกจากนี้ยังสามารถรับอารมณ์ของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีทางด้านสติปัญญาของ Sutton และ Ellis (1973 ; อ้างถึงใน ประภาพรณ สุวรรณสุข, 2552) ที่กล่าวถึง ทฤษฎีการเล่น เป็นการเรียนรู้การเล่นมีการพัฒนาการเกิดขึ้นด้วยกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนรู้ นั่นคือ การเล่นเกิดขึ้นในสภาพที่ผู้เล่นมีโอกาสสนองตอบต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ แล้วถ้าการตอบสนองได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนมากขึ้นเท่าใด ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองก็จะยิ่งแน่นแฟ้นถาวรขึ้นเท่านั้น การเล่นเป็นการเรียนตามหลักเชื่อมโยง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีสิ่งเร้าในสิ่งแวดล้อม คุณสมบัติของสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และดึงดูดใจผู้เล่น ความซับซ้อนที่ท้าทายให้เกิดความสงสัยใคร่รู้ และความไม่ตรงกันหรือขัดแย้งกันของข้อมูลที่สิ่งเร้าให้เกิดปัญหาท้าทายขึ้นมา เช่น โอกาสที่ผู้เล่นกระทำบ่อย ๆ การรับรู้และได้รับการส่งเสริมสนับสนุนพฤติกรรมที่ถูกต้องเป็นที่พอใจ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวี บุญทูล (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.53/85.39 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. จากผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี เท่ากับ 0.6902 หมายความว่า เด็กมีความก้าวหน้าของทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.02 ทั้งนี้เนื่องจาก มีแนวทางในการการศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบ ตามหลักแนวคิดอย่างถูกต้อง มีขั้นตอน การสร้างเครื่องมืออย่างในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของ

ไทยได้มีการดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบคุณภาพและประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขอย่างเหมาะสม ผ่านการทดลองเพื่อหาคุณภาพและนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปราณี แก้วชุมเหล็ก (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดประสบการณ์ การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน ผลการวิจัย พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้การละเล่นพื้นบ้านมีค่าเท่ากับ 0.6936 คิดเป็นร้อยละ 69.36 แสดงว่าแผนการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหา และทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 69.36

3. จากผลการวัดพฤติกรรมการมีทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ผลการวัดก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.07 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 50.37 ผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.52 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.59 แสดงให้เห็นว่า ผลการวัดหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เมื่อเปรียบเทียบผลการมีทักษะทางสังคม โดยใช้ค่า t-test จากการแทนค่าในสูตร คือ 15.28 ซึ่งสูงกว่า 1.705 จากตารางค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .05 แสดงว่า เด็กมีทักษะทางสังคมสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4-5 ปี ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนาน ทำให้เด็กอยากเรียนและเล่นเกมการเล่นพื้นบ้านของไทยซ้ำ ๆ บ่อย ๆ เกิดความร่วมมือในขณะที่เล่น มีความเห็นอกเห็นใจกันระหว่างเพื่อน รู้จักช่วยเหลือและแบ่งปันผู้อื่น นอกจากนี้ยังสามารถเล่นและอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้ การสร้างพื้นฐานทักษะทางสังคมให้กับเด็ก ช่วยให้เด็กสามารถประสบความสำเร็จได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับกรมวิชาการ (2546) ที่กล่าวว่า วิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 3-5 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึก พฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐภูมิ สังข์ทอง (2554) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย มีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรตรวจสอบสุขภาพและให้เด็กอบอุ่นร่างกายก่อนเล่นกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยทุกครั้ง

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษากติกาการเล่นกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยและแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยละเอียดเพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

1.3 ครูผู้สอนควรเตรียมอุปกรณ์ในการเล่นกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยให้พร้อมและเพียงพอ กับจำนวนเด็ก ซึ่งจะส่งผลให้การจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 ครูผู้สอนควรสังเกตและดูแลเด็กในระหว่างการจัดประสบการณ์ ให้คำแนะนำ ให้เด็กเล่นตามกติกาให้ถูกต้องและดูแลด้านเหตุการณ์อันอาจเกิดอุบัติเหตุอย่างใกล้ชิด

1.5 ครูผู้สอนควรมีการประเมินพฤติกรรมที่มีทักษะทางสังคม ระหว่างการจัดประสบการณ์ทุกครั้ง เพื่อแบ่งระดับความสามารถของเด็ก จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านของไทยด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการเป็นผู้นำผู้ตาม ด้านความมีระเบียบวินัยในตนเอง ด้านความมีน้ำใจ เป็นต้น

2.2 ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ ที่มี

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2552) *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: เอดิสันเพรส โปรดักส์.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2556) *ทักษะทางสังคมใครว่าไม่สำคัญ*. เข้าถึงจาก <http://www.oknation.net/blog/krengsak/2008/06/10/entry-2> เมื่อ 26 กันยายน.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2546) *คู่มือการพัฒนาเด็กก่อนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- ฉวี บุญทูล. (2557) *ผลการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556) การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*. 5 (1) (มกราคม-มิถุนายน), 7-19.
- ญัฐภูมิ สังข์ทอง และคณะ. (2554) *การใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย*. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556) *การวิจัยสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประภาพรพรณ สุวรรณสุข. (2552) *เอกสารการสอนชุดพฤติกรรมวัยเด็ก หน่วยที่ 10 (เล่ม 2)*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผลการประเมินพัฒนาทักษะของเด็กปฐมวัยในปีการศึกษา 2555-2557. (2557) *อำนาจเจริญ : โรงเรียนเทศบาล ๑ วัดเทพมงคล*.

วิชาการ, กรม. (2546) หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ศิริลักษณ์ เหมะศรี. (2558) การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สมนึก ภัททิยธนี. (2549) การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2553) แนวการจัดประสบการณ์ปฐมวัย. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

สุปราณี แก้วชุมเหล็ก. (2559) การพัฒนาการจัดประสบการณ์การส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยใช้การละเล่นพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.

อังศุธร อังคะนิต. (2556) ผลของการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการละเล่นพื้นบ้านที่ผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีต่อทักษะทางสังคมของเด็กในชุมชน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,